

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שני | ב אלול | פרשת שופטים

גלון מס' 327

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה ש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

כט

הללו בנוסף לעדותם הביאו מסמכים, עדות של עובדים, יהודים שהיו שם וראו הכל בעיניהם?

נו, ואם כן, מה יכול רב כמוני להשיב להם???

באמצע השיחה עם רבה של אונגוואר, קיבל הרב בעל המכשיר טלפון מבעל בית החרושת של הכרוב, הרב בעל המכשיר התנצל וביקש מהרב קליין להמתין, הוא הוריד את הטלפון על השולחן והרים את השפופרת השניה, ופתח בשיחה עם בעל בית החרושת - כשהרב קליין שומע הכל מהשפופרת שלו - הרב בעל המכשיר אומר לבעל הבית המצב חמור, הם יודעים הכל, יש בידיהם עדויות, יש להם עובדים שעבדו שם שהעידו על תהליך העבודה, ומה עושים עתה?

בעל המכשיר התבלבל והודה

בעל המכשיר היה מבולבל לגמרי, הוא לא שם לב שהוא הניח את השפופרת וכי הרב קליין שומע הכל, הוא היה המום מאז שהגיע בעקבות ה"ברוך הבא" שקיבל באותן המודעות, כאשר שונאיו הוציאו לאור את האמת בענין הכרוב שאינו נבדק.

הרב בעל המכשיר הניח את השפופרת והרים את השניה שבה המתין הרב קליין שהתרעם מדוע היה עליו להמתין כל כך הרבה זמן, הוא אמר כי לו היה מדובר באדם פרטי הוא היה סוגר את הטלפון, אך מאחר ומדובר ברב, ויתכן שבטלפון השני נמצא אדם שזקוק לתשובה דחופה ביותר לכן הוא החליט להמתין.

הרב קליין פתח אז ושאל את הרב בעל המכשיר מה אתה רוצה ממני? בעל המכשיר העיז וביקש ממנו שיפרסם מודעה בעתונים שבה הוא יודיע כי הוא לא אמר מעולם שהכרוב אינו טוב, ואז שאל הרב קליין ומה יהיה עם יתר הרבנים, האם הללו יסכימו לכך, האם הם גם יפרסמו מודעות כאלה, ועל כך השיב בודאי...

במציאות הרב קליין התחמק ממנו ולא כתב כל מכתב שהוא חוזר בו מדבריו בענין.

איך גילו את הפעילים בענין

חברת הייצור של הכרוב שכרה חברת בולשת, שעליה הוטל לחקור מי עשה את המודעה, החוקרים פנו לבעלי בית החרושת למכונות כתיבה, ושם אמרו לו כי באיזור ניו יורק הרב קליין בויליאמסבורג הוא היחיד שיש לו מכונה כזו, וכך נודע להם מי הוא בעל המודעה, בין 21 הרבנים שחתמו על המודעה לאיסור היה גם רבה של צעהלים זצ"ל, והוא אף פלס לא הסכים לחזור בו.

התאחדות הקהילות

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

עמ' 2

זוהר הפסוקים

לפרשיות התורה

עמ' 2

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

עמ' 3

מהמתרחש בעולם הכשרות

הספד שדרש כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א בהלויה של האשה החשובה הצדקת רוזה בת ר' יעקב

עמ' 3

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

עמ' 4

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

העלון הזה מופץ
לעילוי נשמת
רוזה שושנה
בת רבי יעקב
נ' י"ט תמוז תשע"ו

המשך בעלון הבא

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

- 1515. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קכו
- 1516. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קכז
- 1517. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קכח
- 1518. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קכט
- 1519. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קל
- 1520. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלא
- 1521. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלב
- 1522. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלג
- 1523. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלד
- 1524. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלה
- 1525. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלו
- 1526. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלז
- 1527. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלח
- 1528. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קלט
- 1529. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמ
- 1530. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמא
- 1531. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמב
- 1532. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמג
- 1533. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמד
- 1534. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמה
- 1535. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמו
- 1536. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמז
- 1537. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמח
- 1538. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קמט
- 1539. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנ
- 1540. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנא
- 1541. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנב
- 1542. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנג
- 1543. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנד
- 1544. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנה
- 1545. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנו
- 1546. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנז
- 1547. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנח
- 1548. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קנט
- 1549. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קס
- 1550. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסא
- 1551. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסב
- 1552. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסג
- 1553. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסד
- 1554. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסה
- 1555. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסו
- 1556. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסז
- 1557. קובץ גליונות אור הזוהר כרך קסח

המשך בעלון הבא

יובל שנים של פעילות המערכה 50

זוהר הפסוקים

לפרשיות התורה - פרשת דברים

2 בהמשכים

זוהר הפסוקים * פרשת דברים

זוהר - ספר במדבר-פרשת במדבר (דף ק"ו ע"ב)

ה' זכרנו יברך - אלה הגברים

רבי יצחק פתח, (תהלים קטו) **י' זכרנו יברך יברך את בית וגו'.** י' זכרנו יברך, אליו גוברין. דהו עאלין בחושבנא במדברא, וקודשא בריך הוא מברך לון, ואוסיף עליהו בכל זמנא.

רבי יצחק פתח, (תהלים קטו) **ה' זכרנו יברך יברך את בית וגו'.** ה' זכרנו יברך - אלה הגברים, שהיו עולים בחשבון במדבר, ותקדוש-ברוך-הוא מברך אותם ומוסיף עליהם בכל זמן.

מי שאומר שבת חברו, - צריך לברכו ולהודות עליו בברכות

תא חזי, האי מאן דאמר שבחא דחבריה, דבנוי, או דממוניה, בעי לברכא ליה, ולאודאא עליה ברכאן מנלן. ממשא. דכתיב, (דברים א) והנכם היום כככבי השמים לרוב, לבתר מה פתיב, י' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה פעמים וגו'. תרין ברכאן הוו, חד י' אלהי אבותיכם וגו'. הא חד. לבתר ויברך אתכם כאשר דבר לכם. לאודאא עליהו, ברכאן על ברכאן.

בא ראה, מי שאומר שבת חברו, של בניו, או של ממונו - צריך לברכו ולהודות עליו בברכות. מניין לנו? ממשא, שבתוב (דברים א) והנכם היום ככוכבי השמים לרב. אחר כך מה פתוב?

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

תביעה יזו | כט

מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסיכא מצד הדין

עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעכים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל, כולם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות. ועל כן מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסיכא מצד הדין. ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. ... ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמא אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל, דאם כן למה לן למעוך והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבוצן, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומר. וזה מבואר וברור.

אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי מאכילים טריפות לישראל

על כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים, להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוץ ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומר כדלעיל.

על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

כיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות, לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת

כלל העולה: צריך השוחט להיות תם וישר ירא אלוקים וסר מרע ורחמן מאד. וכששוחט איזה בהמה חיה ועוף, יאמר בתחלת השחיטה התפלה של מעלה. וכיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת אם יש שם. ויראה בעצמו כאלו מה שעושה לשוחט הבהמה הוא לתועלתה להושיעה מצערה שיושבת בגוף בהמה, ואף על פי שמצערה עם

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

הספד שדרש כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

בהלזיה של האשה החשובה הצדקת רוזה בת רבי יעקב

וחיה יוטא ע"ה בבית העלמין ירקון שער החסד

אוהל רוזה

יב

הרי לנו דגמא מפרשת מנח"ל הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אהרן את בוראו כל ימי חייו בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפילו כשהוא לו קדם פטירתו את עצם המדרגות שזכה להן, תמה ושאל, למי כל אלה, כי חשב שהיתה כל עבודתו ויגיעתו לריק מחמת שלא הראו לו כלום עד מותו.

העוסק בזכוי הרבים לתורה, שכרו י"ג נהרי אפרסמון

ובספר "יערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שכרו י"ג נהרי אפרסמון, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק יגיעתי וכו'.

וצריך באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות. ופשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר ושכיח שם כמבאר בגמ' כד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מארץ ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב פנוע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש במית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמיהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקם בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

בידו את כל עסקיו ואת כל עבדיו, שינהל אותם על פי פקודתו וישים עין על כל דבר, בכדי שיתנהגו כראוי. בנים לא היו לאדונו, לכן היה ר' ברונא המושל והמפקח על כל עסקיו, וכמעט ששכח שהוא עבד.

במדינה ההיא היו שונאים מאוד יהודים ולא היו מניחים ליהודים לגור שם, על כן היה ר' ברונא מוכרח להסתיר את מוצאו היהודי. רק בהצנע שמר על היהדות כפי יכולתו. הוא חשב תמיד מזימות ותחבולות כיצד לברוח משם, אבל הדבר היה קשה ומסוכן, כי שם היה חוק, כי כל עבד הבורח מבית אדונו חייב מיתה. כל הבאים אל האניה לנסוע ממדינה זו למדינה אחרת, היו בודקים אותם היטיב אם אינם עבדים, וכל עבד היה נחתם בחותם מיוחד על בשרו בצבע חקוק בבשר עם שם אדונו, שלא נמחק לעולם. על כן לא ראה ר' ברונא שום עצה בנפשו כיצד לברוח משם, וכך ישב אצל אדונו במשך שש שנים.

ר' ברונא נהיה אדון על כל רכוש אדונו והלך לחפש את אשתו

ויהי כי זקן אדונו מאוד ויקרא אליו את עבדו ר' ברונא ויאמר לו: "יען כי רואה אנוכי, שאתה עושה אצלי הכל באמונה, לא כעבד אצל אדונו, אלא כבן אצל אביו. על כן הנני קורא לך דרור, ולא תקרא עוד בשם עבד אלא בשם אדון. אני נותן לך כתב חתום, שאתה תהיה יורשי אחרי מותי על כל רכושי. אבל שני תנאים אני מתנה עמך: התנאי הראשון, שלא תעזבני כל ימי חיי. התנאי השני, אם אני אמות בראשונה, יהיה עליך לפרנס את אשתי הזקנה בכבוד, כמו בזמן שעודני חי". השתחוה ר' ברונא לפני אדונו ויודה לו על חסדו הטוב.

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

קבט

תשואות חן חן למע"כ על הכיבוד הגדול שכבדנו בספרו היקר והחשוב נפש ישעי אשר הגיעני אל נכון בימים אלו.

ואף כי עתותי איננו בידי, ועדיין לא היי באפשרותי לעיין בו ולעבור עליו אלא זעיר פה וזעיר שם, מ"מ באתי בתודה רבה על הספר שמטרתן קודש קדשים הוא לעורר את הנרדמים להקיצם משנתם, לבל יכשלו ח"ו במאכלות אסורות אשר כיום רבים הן החששות.

המשך בעלון הבא

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

❁ אז נדברו יראי ה' ❁

כח

ובי"ד דרכי משה סימן ע' או ע"א, [אין הזמן מספיק לציין בדיוק המקורות] דהיכא דרגיל לעשות כן, הוי דייעבד דינו כלכתחילה, ואסור.

ובדיוק השבוע נזדמן לי לשמוע ווארט מהרה"ג ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שהלך לבית השחיטה בסקרענטען והיו שם עמו כמה מתלמידיו, והיה שם כמה שאלות להלכה בענייני השחיטה, ותלמיד אחד ראה שמשליכים את הבשר שהיה בו שאלות, ואמר לר' משה - הרי זה כשר בדיעבד, ומדוע משליכים את זה, וענה לו ר' משה מי רוצה להיות יהודי בדיעבד?

השמלה חדשה (בסימן א') מביא את הגמרא בחולין (כח ע"א): "רבי אומר 'וזבחת כאשר צויתך' (דברים י"ב כא) וכו'". [ועיין סוף מס' חולין].

ובמטה אשר (שם סעיף ב') בא"ד וז"ל: יש מקומות מבלי משים, ואין תוכחה, וכו' עוד שם בשם פרי תואר, ומה גם כי ירבו עליו הזבחים, קים לי בגויה דלא רמי נפשיה למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ה' וכו'.

איני רוצה למנות את כל הבעיות שעלולים לקרות בשעה ששוחטים מהר, אפילו אם שוחטים רק 400 עופות לשעה, וכל שכן כאשר שוחטים 600 עופות לשעה ויותר, רק ברצוני לומר שהלוואי שהשחיטה תהיה כשירה בדיעבד בצירוף של שעת הדחק והפסד מרובה, ואם זה היה כשר בדיעבד לא הייתי כותב את כל המכתב הזה, אבל יש מצבים שבוודאי מתעוררים שאלות מדיני חמשה הלכות שחיטה, שעוברים בשאט נפש עליהם בגלל שיקולים של פרנסה, והרי יש לנו את הכלל של ר' זירא כיון שעבר ושנה נעשית לו כהיתר, ובחובתי לכתוב זאת כדי שירד ממני האחריות של "כל שיש בידו למחות" שמונח על גבי, ועל ידי המכתב הזה זרקתי את האחריות על גבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שדבריו נשמעים בכל העולם, ואני את נפשי הצלתי.

והדבר ברור אצלי כשמש, שכ"ק הקאשוי רב שליט"א עם ילדיו שיחיו, שהם מדקדקים בכל עניין, ושכל מצווה תהיה בכל דקדוקיה ופרטיה, בפרט בהלכה למשה מסיני כמו תפילין, ומי מדבר מאתרוג שמביאים לכם כל כך הרבה אתרוגים כדי לבחור את המהודר, ויש זמן לכל ענין,

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תתרומו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בְּחֻמָּם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm